

ności, któreby mogły uzasadniać odmowę zwolnienia. Komendant (zarząd) więzienia przedstawi w tym przypadku sprawę natychmiast prokuratorowi wojskowemu.

Komendant (zarząd) więzienia wypuszczając skazanego na wolność, powiadomi go o obowiązkach co do sprawowania się, o obowiązkach meldunkowych i skutkach ich zaniedbania, jeśli został wydany nakaz zawiadamiania o miejscu pobytu, oraz zawiadomi o zwolnieniu i jego warunkach (art. 67 i 68 Kodeksu Karnego) dowódcę formacji, do której zwolniony zostaje odesłany lub posterunek (komisarjat) Policji Państwowej właściwy dla miejscowości, do której udaje się zwolniony, nie pozostający w czynnej służbie wojskowej.

§ 13. Postanowienia §§ 4 — 12 stosuje się odpowiednio także w przypadku, gdy z urzędu postanowiono przedstawić wniosek o warunkowe zwolnienie. Komendanci (zarządy) więzień są obowiązani przedstawiać takie wnioski co do skazanych, którzy czynią zadość wymogom warunkowego zwolnienia (§ 6).

Dochodzenia celem przygotowania wniosku wolno rozpocząć już przed terminem określonym w § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Każdy prokurator wojskowy, który dowie się o złem prowadzeniu się zwolnionego, lub o uchylaniu się jego z pod dozoru, zawiadomi o tem właściwego prokuratora przy wojskowym sądzie okręgowym (admiralskim), który przedstawi sprawę ze swoim wnioskiem właściwemu dowódcy względnie Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu, zależnie od właściwości (§ 8).

§ 15. Jeśli sąd wojskowy, który wydał wyrok, już nie istnieje, właściwym do czynności przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jest właściwy dowódca w przedmiocie przestępstw podlegających właściwości tego wojskowego sądu okręgowego (admiralskiego).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie również do osób skazanych przez wojskowe sądy karne przed dniem 1 stycznia 1933 r.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

81.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 31 stycznia 1933 r.

o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

Na podstawie art. 6, 17 i 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii

(Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wprowadza się wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

§ 2. W obrocie zagranicznym mogą być obciążone pobraniem:

- a) polecane przesyłki listowe;
- b) listy z podaną wartością;
- c) paczki zwykłe i z podaną wartością.

§ 3. Szczegółowe warunki wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem z poszczególnymi krajami ogłaszane będą w sposób przewidziany w § 2 ustęp ostatni ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 45, poz. 392).

§ 4. Wprowadza się druki płatne dla przesyłek pocztowych za pobraniem, a mianowicie: a) międzynarodowy przekaz pobraniowy dla poleconych przesyłek listowych i dla listów z podaną wartością w cenie po 4 grosze; b) adres pomocniczy wraz z międzynarodowym przekazem pobraniowym dla paczek w cenie po 5 groszy.

II. Warunki przyjęcia przesyłek za pobraniem.

§ 5. Kwota pobrania nie może przewyższać najwyższej kwoty dopuszczonej dla przekazów pocztowych w obrocie z krajem przeznaczenia przesyłki pocztowej za pobraniem.

§ 6. (1) Nadawca przesyłki za pobraniem winien w nagłówku strony adresowej tej przesyłki:

- a) umieścić wyraźny napis „Remboursement” (pobranie);
- b) oznaczyć kwotę pobrania w walucie polskiej, słownie — literami łacińskimi i liczbą — cyframi arabskimi, bezpośrednio obok lub pod napisem „Remboursement”; przy paczkach również na adresie pomocniczym, w miejscu na to przeznaczonym; jeżeli kwota pobrania ma być przekazana na konto czekowe zagraniczne, kwotę pobrania podaje się w walucie kraju przeznaczenia przesyłki;
- c) podać swoje imię i nazwisko oraz dokładny adres literami łacińskimi.

(2) Napis, wskazujący wysokość pobrania, winien być dokonany odręcznie atramentem, maszyną do pisania lub drukiem; skreślenia lub poprawki, choćby stwierdzone omówieniem, nie są dopuszczalne.

§ 7. (1) Nadawca przesyłki za pobraniem może żądać, aby zainkasowaną kwotę pobrania przekazano:

- a) międzynarodowym przekazem pobraniowym bezpośrednio jemu;
- b) na oznaczone konto do Pocztovej Kasy Oszczędności, banku lub innej instytucji w Polsce, zajmującej się przyjmowaniem pieniędzy na rachunek obcy;
- c) na oznaczone pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki pobraniowej.

(2) W wypadkach, wskazanych w ust. (1) a i b nadawca winien do poleconej przesyłki listowej lub do listu z podaną wartością za pobraniem dołączyć formularz międzynarodowego przekazu pobraniowego (koloru jasno-zielonego), a do paczki za pobraniem — formularz międzynarodowego adresu pomocniczego, który jest połączony z międzynarodowym przekazem pobraniowym.

(3) W wypadku zaś wskazanym w ust. (1) c nadawca winien:

- a) użyć zawiadomienia o wpłacie według formularza przepisane go do obrotu wewnętrznego kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem;
- b) oznaczyć kwotę pobrania na samej przesyłce a w danym razie i na adresie pomocniczym w walucie kraju przeznaczenia przesyłki;
- c) na formularzu zawiadomienia o wpłacie podać numer konta, na które ma być przekazana kwota pobrania, imię i nazwisko właściciela tego konta, oraz inne wyjaśnienia, wymagane nadrukiem formularza z wyjątkiem kwoty, jaka winna być przekazana, gdyż kwotę tę wpisuje urząd przeznaczenia przesyłki po zainkasowaniu kwoty pobrania i po potrąceniu z niej przewidzianych opłat;
- d) wszelkie objaśnienia na zawiadomieniu o wpłacie podawać w języku francuskim lub w języku kraju przeznaczenia przesyłki pobraniowej.

(4) Ponadto nadawca winien:

- a) w przypadkach pod (1)a na formularzu międzynarodowego przekazu pobraniowego, w miejscu na to przewidzianem wypisać kwotę pobrania zgodnie z danymi, wskazanymi na stronie adresowej przesyłki, a jako odbiorcę przekazu, swoje imię i nazwisko oraz dokładne miejsce zamieszkania; na odcinku przekazu należy podać nazwisko i adres odbiorcy paczki, jak również miejsce i datę nadania przesyłki za pobraniem;
- b) w przypadkach pod (1)b zamiast siebie oznaczyć jako adresata przekazu pobraniowego Pocztową Kasę Oszczędności, bank lub t. p. instytucję oraz umieścić napis „Do wpisu na konto Nr. . . . . NN. . . . . (imię i nazwisko właściciela konta) w . . . . . (miejsce zamieszkania);
- c) w przypadkach pod (1)c na stronie adresowej przesyłki, a w danym razie i na przedniej stronie adresu pomocniczego umieścić w języku francuskim napis: „A porter au

crédit du compte des chèques postaux No . . . . de M. . . . . à . . . . . tenu par le bureau des chèques de . . . . .”. (Zaliczyć na pocztowe konto czekowe Nr. . . . P. . . . . w . . . . . prowadzone przez urząd czekowy . . . . .), w którym należy zaznaczyć numer konta czekowego, na który kwota pobrania ma być przekazana, imię i nazwisko właściciela konta i nazwę właściwego urzędu czekowego; napis ten może być podany w języku kraju przeznaczenia przesyłki.

(5) Użyte do przesyłek za pobraniem blankiety przekazów pobraniowych lub zawiadomień o wpłacie winien nadawca w sposób trwały przymocować do przesyłek listowych lub listów wartościowych, a przy paczkach do adresów pomocniczych.

III. Opłaty.

§ 8. (1) Za przesyłki pocztowe za pobraniem nadawca uiszcza przy nadaniu opłaty:

- a) przewidziane dla danego rodzaju przesyłek pocztowych w obrocie zagranicznym bez pobrania;
- b) przy poleconych przesyłkach listowych i listach z podaną wartością — opłatę stałą w wysokości 60 groszy;
- c) przy paczkach — opłatę stałą w wysokości 50 centymów w zlocie;
- d) oraz w obydwu wypadkach pod b) i c) opłatę od kwoty pobrania (provizję) za każde 20 złotych lub ich część . . . 10 groszy.

(2) Jeżeli kwota pobrania ma być po jej zainkasowaniu przekazana na konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem, nadawca przy nadaniu oprócz opłat przewidzianych pod (1) a uiszcza tylko stałą opłatę za pobranie:

- a) przy poleconych przesyłkach listowych i przy listach z podaną wartością . . . 30 groszy;
- b) przy paczkach . . 25 centymów w zlocie.

§ 9. (1) Przy odbiorze zagranicznych przesyłek za pobraniem adresat uiszcza opłaty i inne należności przewidziane w taryfie pocztowej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych bez pobrania oraz wpłaca kwotę pobrania.

(2) Jeżeli nadawca, wysyłając do Polski przesyłkę za pobraniem zarządził, aby ciężąca na niej kwota pobrania po jej zainkasowaniu przekazaną została na wskazane przez nadawcę konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędności, urząd oddawczy potrąca z zainkasowanej od odbiorcy kwoty pobrania:

- a) opłatę stałą w wysokości . . 30 groszy;
- b) za przekazanie kwoty pobrania opłatę według taryfy wewnętrznej.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 10. Do przesyłek za pobraniem w obrocie zagranicznym stosują się również postanowienia or-

dynacji pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 392), o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

82.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lutego 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 9 marca 1928 r. o zezwoleniu Pocztowej Kasie Oszczędności na działalność ubezpieczeniową w dziele ubezpieczeń na życie.

Na podstawie art. 128 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 marca 1928 r. o zezwoleniu Pocztowej Kasie Oszczędności na działalność ubezpieczeniową w dziele ubezpieczeń na życie (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 444) dodaje się nowy ustęp drugi o brzmieniu następującym:

„Pocztowa Kasa Oszczędności może przyjmować ubezpieczenia na życie także zagranicą z tem zastrzeżeniem, że sumy ubezpieczenia nie mogą przekraczać norm przewidzianych w ustępie pierwszym lub ich równowartości.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

83.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lutego 1933 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej II we Lwowie.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Obszar powiatu nadwórniańskiego, województwa stanisławowskiego, wyłącza się z okręgu

administracyjnego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Kołomyi i włącza się ten powiat do okręgu administracyjnego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Stanisławowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

84.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 16 lutego 1933 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 21 stycznia 1932 r. w sprawie ustalenia wysokości niektórych morskich opłat portowych.

Na podstawie art. 4 i 9 ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 21 stycznia 1932 r. w sprawie ustalenia wysokości niektórych morskich opłat portowych (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 83) w § 1 cz. II „Opłaty od ładunku” w p. 1 grupa A po wyrazie: „piryty” dodaje się: przecinek oraz wyraz „celuloza”, w grupie C zaś wyraz „celuloza” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

85.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 28 stycznia 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podstawowych